

Tento příběh píšu pro všechny, kteří se dostali nebo dostanou do situace, ve které se nacházím já.

V roce 2007 se mi při plnění pracovních povinností stal pracovní úraz bederní páteře. Rok jsem se snažil vrátit zpět do práce, bohužel poškození páteře a ochrnutí levé nohy mne odsunulo do plného invalidního důchodu a následovalo propuštění z armády. Ministerstvo obrany mi přiznalo 100% plnění pracovního úrazu a všechny náležitosti vyplývající ze zákona o vojácích z povolání.

Pro mne to znamenalo, že k invalidnímu důchodu mi dopláceli doplatek do výše hrubého platu, který jsem měl v době propuštění, a veškeré náklady spojené s léčením.

Dále mi bylo proplaceno odškodnění za operace a bolestné a do dvou let jsem si žádal o odškodnění trvalých následků. Toto vše fungovalo do doby, než jsem prodělal operaci neurostimulátoru v roce 2012, kdy při operaci došlo k výhřezu krční páteře a následnému ochrnutí levé ruky. Tuto operaci mi odškodnili, protože byla vykonána v přímé souvislosti s pracovním úrazem z roku 2007.

Problémy vznikly při žádosti o odškodnění trvalých následků za tuto operaci, při které došlo k dalšímu poškození mého zdraví. MO začalo hledat přímé souvislosti, zda mne odškodní. Proto nařídili přezkum zdravotního stavu a v tu chvíli začaly problémy s náhradami. Nejprve to začalo odškodněním vynaložených nákladů spojených s léčením, kdy zkoumali, zda mi mohou nahradit všechny výdaje, o které je žádám. Od roku 2018 mne přestali doplácet doplatek do výše platu.

Řekněme, že 10 let vše fungovalo a já neměl sebemenší důvod sekci legislativně právní ochrany MO nedůvěřovat. Ovšem v roce 2016 po posouzení zdravotního stavu mne vyvedli z omylu a já s nimi začal bojovat. Bohužel jsem nebyl s nimi schopen efektivně jednat vzhledem ke stavu, v jakém jsem se nacházel. Byl jsem pod léky, takže jsem nebyl schopen racionálně uvažovat. Snažil jsem se to řešit další dva roky, ale výsledek byl nulový.

V roce 2017 a 2018 jsem prodělal další operace výměny neurostimulace a dopracoval jsem to k celkovému kolapsu. V únoru 2019 mne odvezla záchranka a já si zatáhl za záchrannou brzdu. Vše jsem se rozhodl řešit po návratu z nemocnice, kdy jsem utekl hrobníkovi z lopaty.

Na internetu jsem viděl reportáž, kdy voják řešil podobnou situaci. Vyhledal jsem si Spolek Vlčí máky, který pomáhá vojákům a veteránům v situaci, v jaké jsem se nacházel i já. Spolek mi pomohl sehnat právní zastoupení, se kterým se mi v roce 2020 podařilo vymoci doplatek do výše platu. Nyní řešíme doplatek za účelně vynaložené náklady. Dalším bodem bude odškodnění za bolest a trvalé následky. Bez pomoci spolku bych to nezvládl a byl bych dalším vojákem, se kterým armáda vyběhla.

Začala etapa, kdy bylo nutné posbírat veškeré informace a lékařské zprávy a rozhodnutí sekce legislativně právní MO od roku 2007. Proto všem doporučuji dělat si kopie všech lékařských zpráv, kopie komunikace se sekci legislativně právní MO a schovávat si veškeré žádosti a rozhodnutí vydané tímto úřadem. Pokud nebudete mít čím prokázat svoji pravdu, nikdo vám již nepomůže.

Vím, že takových, jako jsem já, je mnoho a každý bojuje po své linii, pokud vůbec bojuje. Sjednotme proto své síly a pojďme společně do boje proti bezpráví. Jen tak dosáhneme toho, že se těmto problémům bude někdo věnovat a nezamete to zase pod stůl. Napište své příběhy a pojďme ukázat, že nás je mnoho, které armáda nechala na holičkách.

Pavel Pospíšil